

ДВАМА ЛЪЖЦИ.

(народна приказка)

Двама лъжци се сговорили да продаватъ вино. Но тѣ не се вѣрвали единъ другъ, та си казали:

— Добрѣ се сговорихме да продаваме вино, но кой ще държи кисията съ паритѣ? У мене или у тебъ? — рекълъ единиятъ.

— Нито у мене, нито у тебе, — рекълъ вториятъ. — Слушай, какво намислихъ: да изкопаемъ единъ трапъ въ земята, да го похлупимъ съ една голѣма плоча, а на плочата да пробиемъ дупка, прѣзъ която да пускаме паритѣ.

Така и направили. Изкопали единъ трапъ, закрили го съ плоча и единия пусналъ единъ грошъ въ него, като казалъ: „Хайде нека е на добро нашата работа! Хайде, пусни сега едно кило да пиемъ.

— Добрѣ, рекълъ другиятъ, — и азъ ще пусна единъ грошъ, па да пийнемъ, та да върви на добрѣ съдружието ни. Да даде Господъ съ злато да го напълниме.

— Че ще го напълнимъ, ще го напълнимъ, отвърналъ вториятъ. Искане само честность и правда. Колкото пари вземеме отъ виното, все въ дупката да пушаме и година нѣма да стори, тя ще се напълни.

И почнали да продаватъ. Продаватъ, колкото продадѣтъ, но никой не пушалъ паритѣ въ дупката. — Единиятъ чакалъ другия да пустне, че тогава и той, така правилъ и другия, а паритѣ пушали въ джеба си. Цѣла година двамата продавали вино, а въ трапа имало само два гроша.

Дошла годината, събрали се двамата да дѣлятъ печалбата; измѣстили плочата и гледатъ въ трапа само двата гроша.